Redacţiunea, Administraţiunea, şi Tipografia:
Braşov, piaţa mare Nr. 30.

Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet.

INSERATE se primesc la Administraţiune în Braşov şi la următórele Birouri de anunciuri: în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks* Nachfolger; *Anton Oppelik, J. Dannebcr*, în Budapesta: *A. V. Goldbergerg, Eckstein Bernat*; în Bucuresci: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann*.

Preţul inserţiunilor: o seria garmond pe o colónă 6 cr. şi 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă şi învoială.

Reclame pe pagina a 3-a o seria 10 cr. seu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LVIII.

„Gazeta" iese în fiă-care di.

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe şese luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.

Pentru România si străinătate:
Pe un an 40 franci, pe şése luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se prenumĕră la tóte oficiele poştale din întru şi din afară şi la dd. colectori.

Abonamentul pentru Braşov
administraţiunea, piaţa mare, Târgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe şése luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. seu 15 bani. Atât abonamentele cât şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 266. Braşov, Vineri, 1 (13) Decemvre 1895.

Magnaţi noi.

Fóia oficială unguréscă în numĕrul sĕu mai nou aduce scirea, că baronul Banffy şi-a mai sporit rassa baronéscă cu doi individi, cărora pe lângă titlul de baron, li-a mai dat, se 'nţelege, şi dreptul de membri în camera magnaţilor.

O fóiă unguréscă admirând acéstă productivitate de rassă a ministrului-preşedinte, dice, că în ţéra animalelor sugĕtóre, afară de Banffy, numai iepurii de mare mai sunt atât de productivi. El a sciut sĕ sporéscă de-odată numĕrul baronilor unguresci cu dece capete! Acésta e cu atât mai admirabil, fiind-că, după legile naturei, orĭ-ce creatură trebue sĕ se nască din *ceva*, Banffy însĕ în punctul acesta s'a ridicat mai pe sus de legile naturei, căci el îşi creéză baronii sĕi din *nimic*.

Ca esemplu fóia ungurésca aduce numele celor doi baroni mai próspeţi, dintre cari unul se numesce Pallini Inkey József, ér al doilea Baich Milos: două nume absolut necunoscute până acum, cari n'au altă calificaţiune pentru baroniă, decât împrejurarea, că sunt bogaţi. Tot cam asemenea stă lucrul şi cu ceilalţi baroni noi creaţi în timpul din urmă, mai ales însĕ de când cu luptele bisericesci-politice din camera magnaţilor.

Scopul, ce se urmăresce prin acéstă grabnică înmulţire a baronilor unguresci, vedi bine nu este şi nu póte fi altul, decât paralisarea camerei magnaţilor, care până acum, fiind constituită din elemente mai independente, putea sĕ creeze din cas în cas dificultăţi guvernului şi partidei sale, cum s'a dovedit mai ales cu ocasiunea aducerei nouelor legi de reformă politică bisericescă.

Planul de-a paralisa într'un chip seu altul camera magnaţilor a eşit la ivélă încă atunci, pe timpul luptelor politice-bisericesci, când se dase comitatelor avisul de-a se pune în mişcare şi de-a cere reformarea ei. Vocea comitatelor a amuţit, dér în locul ei vedem acum pe Banffy lucrând pe-o altă cale, mult mai uşóră, la paralisarea camerei magnaţilor. El ţine sĕ-şi formeze şi aici o partidă de creaturi ale sale, cu care sĕ dispună după plac, precum dispune şi în camera deputaţilor, şi astfel guvernele liberale sĕ-şi pótă valora spiritul lor absolutist liber şi neîmpedecat.

Scopul şi-l va ajunge, ba în parte se póte dice, că şi-l'a şi ajuns deja baronul Banffy. El dispune astădi în camera magnaţilor de destule creaturi de-ale sale, pentru ca în anumite casuri critice sĕ-şi pótă forma şi aici o majoritate, aşa că de-o reformă a camerei magnaţilor, aşa cum se proiectase sub antecesorul sĕu, el nici nu mai are lipsă.

Vorba e însĕ, că succesul acesta al lui Banffy are sĕ fiă scump plătit de Maghiari. Titlurile nobilitare se dobêndeau odată în virtutea meritelor căştigate în rĕsbóie şi a jertfelor mari aduse pe altarul patriei. In urma acésta posesorii lor puteau sĕ se mândréscă, căci titlul lor era un titlu de onóre. Nobilimea maghiară a şi format în cursul istoriei seculi de-arêndul fala Maghiarilor.

Acuma însĕ în era liberalismului jidano-maghiar decade cu paşi repedi şi nimbul nobilimei maghiare. Valórea ei nu se mai judecă decât după mulţimea sacilor de bani, ce-i póte aduna lăcomia unora şi altora. Meritul de-a fi început a distruge în stil mare vada aristocraţimei maghiare revine baronului Banffy.

CRONICA POLITICĂ.

— 30 Noemvre.

In şedinţa **camerei austriace** dela 9 c. deputatul antisemit *Schlesinger* îşi desvoltà vederile sale politice, financiare şi economice şi apoi vorbi în tonul cel mai vehement, ce s'a audit când-va în parlamentul austriac, asupra *pactului cu Ungaria*, voind sĕ dovedéscă, că Austria este împedecată în desvoltarea sa culturală prin Ungaria, şi de aceea Austria trebue sĕ se opună din tóte puterile încheiărei unui nou pact dejositor pentru ea. Preşedintele camerei, br. *Chlumetzky*, reprobà terminii „necualificabili" întrebuinţaţi de deputatul Schlesinger. Din tóte acestea se vede însĕ, ce spirit duşmănos Ungariei a început sĕ se desvólte în tóte părţile, de ceea-ce compatrioţii maghiari în tot casul ar trebui sĕ ţină cont.

*

Reacţionarii din *Francia* de mai mult timp ameninţă pe preşedintele republicei Faure cu descoperirea unui **secret familiar.** Faure consultându-se cu amicii sĕi politici s'a hotărît a preveni pe cei ce voiau sĕ-l atace, şi a descoperit unuia dintre cei dintâiŭ diarişti din Paris, lui *Hugues-Leroux*, pretinsul secret, care apoi s'a publicat în „Figaro" şi după aceea în tóte diarele Parisului. Faptul acesta înse în loc sĕ strice lui Faure, din contră i-a mărit reputaţiunea şi fiă-care Frances vede în el pe cel mai cavaler bărbat. Amintitul secret familiar constă adecă într'aceea, că Faure a luat de soţiă o fată ilegitimă. Când acesta o peţise pe actuala sa soţiă i-se spuse curat înainte de cununiă, cum stă lucrul, Faure însĕ declarà, că pe fată nu o póte lovi vina ce au comis'o alţii înainte de nascerea ei, şi a luat'o de soţiă.

*

In urma unor divergenţe de vederi între cancelarul german prinţul Hohenlohe şi între ministrul **Köller**, acesta şi-a dat dimisiunea din cabinetul german, care dimisiune a şi fost primită de către împĕratul *Wilhelm*. Din incidentul repăşirei, Wilhelm îi adresà lui Köller un autograf, în care îi esprimà mulţămită pentru serviciile prestate şi îi conferesce ordinul vulturului roşu cl. I.

Avis Românilor din comitate.

In comitatul Albei inferióre. Din partea unui amic al fóiei nóstre suntem rugaţi sĕ atragem atenţiunea membrilor din congregaţiunea comitatului *Albei-inferióre*, că în 18 Decemvre st. n. 1895 se va ţiné în Aiud adunarea generală estra-ordinară a comitatului.

Este de mare interes, ca toţi membrii români ai congregaţiunei sĕ participe la acea adunare, pentru-ca de-o parte sĕ pótă afla de timpuriu diua, în care se vor face alegeri nouĕ în locul celor anulate în unele cercuri, ér de altă parte sĕ se pótă cu toţii înţelege cu privire la organisarea clubarilor române în tóte cercurile electorale.

*

In comitatul Sĕlagiului. Invit pe toţi membrii români ai comitetului municipiului „Sĕlagiu", a-se presenta la conferinţa ţinîndă în Zilah la 18 Decemvre n. c. după amédi la 4 óre.

Obiectele de consultare vor fi: *a)* Organisarea definitivă a clubului comitatens român a membrilor municipiului Sĕlagiu; *b)* alegerea oficialilor municipali.

Sĕlagiu, 9 Decemvre n. 1895.

G. Pop de Băsesci.

*

In comitatul Caraş-Severin. Membrii congregaţiunei comitatense *Caraş-Severin*, aparţinători partidului naţional român, sunt rugaţi cu tótă stima a-se întruni în hotelul „Concordia" în spre séra congregaţiunei din 16 Decemvre, adecă în 15 Dec. st. n., la 6 óre séra, spre a delibera asupra ţinutei nóstre, ce avem a urma ca parţial cu ocasiunea restauraţiunei comitatense, precum şi pentru alegerea unui comitet central de acţiune pentru viitor.

Lugoş, 10 Decemvre 1895.

Mai mulţi membrii.

Către clerul român din eparchia Aradului.

Prea Sânţia Sa părintele episcop al Aradului, *Ioan Meţianu*, a

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS."

Două schiţe.

I.

In Triana, un suburbiu al Sevillei, trăia un flăcău de 18 ani, care crescù orfan, ca şi érba sĕlbatică în petriş; dormia când sub cerul liber, când într'un grajd; se nutria dintr'o mână de castane şi îşi găsia în tóte modurile posibile mijlóce pentru întreţinerea vieţii, dintre cari cel mai mănos era pentru el vinderea afişelor de teatru. Deşi sdrenţuros, el era un băiat frumuşel, cu ochi strălucitori, gura zimbitóre, pĕr încreţit şi faţă castanie, din care causă el se numia numai Morenito. De altfel prin vinele sale curgea şi ceva sânge de ţigan, de-órece iubia libertatea şi vagabondarea. Cea mai mare plăcere şi-o afla însĕ în lupta cu taurii.

In diminéţa Vinerii patimilor el se sculà întristat, de-órece în ultimele patru-spre-dece dile, cât au fost închise teatrele, nu-şi putuse agonisi nici măcar un cuarto prin vinderea de afişe. De astă-dată simţia sĕrăcia cu atât mai mult, cu cât în Duminеca Paştilor trebuia sĕ urmeze o splendidă luptă de tauri cu spadasinii Marantini şi Frascuelo. Dér totuşi nu-şi pierdù curagiul, înălţà o rugăciune către sfânta *Vierge dela Esperanza*, îşi scuturà paele din pĕr şi părăsì plin de speranţă grajdul, în care petrecuse nóptea.

Era o diminéţă admirabilă şi un cer d'un albastru profund se întindea désupra frumosului oraş.

Pe strade mişuna o mulţime mare de ómeni, care voia sĕ asiste la sĕrbătorésca procesiune de Pasci. Când Morenito ajunse înaintea circului, în care avea sĕ se dea lupta de tauri, vĕdù mulţi ómeni stând la casse, ceea ce-i făcù o disposiţiune şi mai rea.

De patru óre alergà el încóce şi încolo, fără a puté câştiga nici un peseta, ori cât se străduia. Inzădar voì sĕ vêndă măcar nisce programe pentru producţiunea ce avea sĕ urmeze, căci nu-i succese nici acésta de-órece tóte locurile erau deja ocupate.

In sfîrşit, cuprins fiind de o fóme teribilă, se culcà înaintea unei porţi întunecóse a pieţii Audienzia şi adurmì îndată.

Nu mult după aceea trecù pe dinaintea acestui loc o tinĕră păreche, care se afla în voiagiu de nuntă.

— „En' privesce acest băiat frumuşel", dise tinĕrul bărbat, arătând asupra celui ce durmia, „acesta ar oferi un tablou minunat...... Situaţiunea e admirabilă! Totul consună pe deplin, până şi mâna, care e deschisă, ca şi cum ar aştepta el în somn o pomană".

— „Sci ce", rĕspunse tînĕra femeiă, „sĕ punem în mâna celui ce dórme o monedă. Va fi o surprindere pentru dênsul!"

Amoresaţii sunt marinimoşi. Tinĕrul bărbat scóse din portmoneul sĕu o piesă de cinci franci şi o puse lin în mâna, care prin atingerea cu metalul rece se întredeschise involuntar. După acésta părechea se depărtà zimbind.

Morenito continuà a dormi şi a visa. In vis vedea pe S. Fecióră pogorându-se din cer la el pe o scară de colórea curcubeului. Ea avea o cunună de crini pe cap şi 'n mână ţinea rose albe. Cu voce dulce îi dicea ea: „Inanito, tu n'ai uitat nici când a te ruga dilnic la mine... Voesc sĕ te rĕsplătesc întru mărirea fiului meu reînviat... Tu vei merge Duminecă la lupta cu taurii!"

Cu aceste cuvinte părea că vede pe S-ta Maria scuturând albele rose în mâna lui şi fiă-care foiă se prefăcea într'o monedă de argint, ceea ce-i pricinuì o bucuriă atât de mare, încât se deşteptà din somn.

El se întinse, şi dintr'o mână — ce minune! — cădù o monetă şi se isbì c'un sunet argintiu de pămêntul pietros. O ridicà, era piesa de 5 pesete. S. Fecióră n'a voit sĕ-l amăgéscă şi el putea merge în Corrida. Dintr'o săritură fù în picióre şi grăbì la circ.

Alergând el ast-fel pe la colţul stradei San-Pablo era aprópe sĕ dobóre la pămênt pe-o fată, pe care o cunoscea de mult. Chata, aşa se numia mititica, era palidă şi avea lacrimi în ochi.

— „Ce-ţi este, Chata?" întrebà el.

— „Mama e bolnavă", rĕspunse dênsa, „şi n'am dormit deja de două nopţi... Medicul a visitat'o astădi des de diminéţă şi i-a prescris ceva. Am fost la farmaciă, der acolo nu voesc sĕ-mi dea pe datoriă.... Ce sĕ mĕ fac deci? Décă va suna clopotul pentru dênsa, atunci va suna şi pentru mine... Eu nu voiŭ trăi mai mult ca dênsa".

Morenito privi un moment în ochi

adresat clerului din eparchia sa următórea impoıtantă circulară :

Nr. 7164.

Prea onoraților protopresviterĭ și onorată p:eoțime din eparchia Aradului.

Dela intrarea în viéță a cunoscutelor legĭ politice-b'sericescĭ, informându-ne noi la tótă ocasiunea. dela unii propresviterĭ și preoțĭ ai noștri, despre influința acelor legĭ asupra sêmțului religios la poporul nostru, ni-s'a spus: că până acuma încă nu se observă vre-o influință dăunósă, nicĭ în sêmțul religios al poporului, nicĭ în venitele preoților.

Deși credem, că așa va fi de presinte, ne îndoim însĕ, că tot așa va fi și în viitor, pentru-că ceea ce nu s'a întêmplat în restimpul celor 2 lunĭ, dela introducerea acelor legĭ, se va întêmpla de sigur în decursul anilor viitorĭ.

De aceea ne simțim datorĭ a observa și prin acésta onoratei nóstre preoțimĭ sĕ nu se amăgéscă a crede. că tot așa va fi și pe viitor. ci presimțind rĕul, ce ne aștéptă, sĕ ne pregătim de timpuriu a-l preîntêmpina și preveni, cultivând tot maĭ mult sêmțul religios în popor, la tóte ocasiunile binevenite, ca pre unicul nostru scut de apĕrare, între grelele împrejurărĭ în carĭ ne aflăm.

De-asemenea ne simțim datorĭ a obsetva onoratei nóstre preoțimĭ, că nicĭ în privința venitelor sale, sĕ nu se amăgéscă a crede, că tot așa va merge și pe viitor, pentru-că îndată ce statul îșĭ va completa, numai încâtva, matriculele sale, ómenii nu se vor mai folosi de estrase din cele bisericescĭ, și așa preoții vor perde cu totul și acele venite modeste, ce le au acuma dela estrase.

Așa pentru esemplu: *peste 15—18 anĭ fetele, ér peste 18—22 ani feciorii carĭ vor păși la căsĕtorie nu vor mai lua estrase din matriculele bisericescĭ, putêndu-se, atuncĭ, folosi de matriculele de stat.*

Chiar și numai acestea, precum și alte asemenea eventualitățĭ viitóre, pre carĭ nu le putem prevedé, ne impun tuturor mare datorință, a stărui din tóte puterile la cultivarea simțului religios în popor, precum și la paralisarea grelelor urmărĭ, ce-ar veni asupra bisericei nóstre, și din scăderea modestului venit preoțesc.

Slăbirea simțului religios se póte paralisa numai prin desvoltarea și cultivarea lui în mĕsură tot mai mare, din partea preoțimei; ér scăderea venitelor preoțescĭ se póte paralisa numai prin sporirea și desvoltarea forțelor materiale ale bisericei și poporului nostru.

Pe când constatăm cu bucuriă, că cei mai mulțĭ preoțĭ ai noștri au stăruit și stăruesc mult la desvoltarea și cultivarea simțului religios în popor, pe atuncĭ silițĭ suntem a recunósce, de altă parte, că prea puținĭ dintre preoții noștri au conlucrat, până acuma, și la sporirea și desvoltarea forțelor materiale ale bisericei și poporului nostru, fiind aceștĭ preoțĭ de acea credință gresită, că acésta n'ar cădé în datorința lor, precum și că poporul ar fi dator a-le rebonifica și scăderile obveninde în venitele lor preoțescĭ.

Este o mare seducere acésta din partea preoților, carĭ nu se cred datorĭ a conlucra și la sporirea și desvoltarea forțelor materiale ale bisericei și poporului, sciut fiind, că una dintre cele mai cardinale datorințe a dênșilor este: a învĕța și lumina poporul în tóte direcțiunile bune și folositóre, și așa și în acea a desvoltării forțelor materiale. Și mai mare rĕtăcire este însĕ a aștepta, ca poporul sĕ rebonifice și scăderile venitelor preoțescĭ, când este de comun cunoscut, câte alte sarcinĭ grele apasă pe popor, și cum el în urma acelor sarcinĭ, nu numai este în stare a mai rebonifica și scăderile venitelor preoțescĭ, dér nu scie, cum va mai puté îndeplini nicĭ ameliorarea dotațiunei învĕțătorilor, prescrisă în lege, prin adaosul așa numitelor quinquenale, dela carĭ depinde sórtea scólelor nóstre și aceea a viitorului nostru.

Situațiunea acésta ne impune tuturor, nu numai de a conlucra și la sporirea și desvoltarea forțelor nóstre materiale; dér și a ne îngriji în alt mod, și pe altă cale, atât de rebonificarea scăderilor obveninde în venitele preoțescĭ, cât și de ameliorarea peste tot a modestelor dotațiunĭ preoțescĭ și învĕțătorescĭ, pentru ca din di în di tot mai mulțĭ bărbațĭ distinșĭ sĕ se dedice acestor chiămărĭ înalte, și apoi și ca sĕ se pótă, cu drept cuvênt, pretinde dela toțĭ preoții și învĕțătorii noștri, sĕ și fiă la înălțimea chiămării lor.

Din considerațiunĭ ca acestea, noi încă la 1877 am înființat așa numitul fond preoțesc, cu menițiunea de a ajuta, în rêndul întâiŭ, pe preoții deficiențĭ și pe vĕduvele și orfanii preoțescĭ; în rêndul al 2-lea pe preoții dela parochiile mai slab dotate; ér în fine în rêndul al 3-lea și după timp, când fondul va fi în stare, și pe toțĭ ceilalțĭ preoțĭ din eparchiă; dér după ce în anul trecut, arĕtându-se necesitatea și a unui fond special de pensiune, consultând noi preoțimea și asupra modului înființării unui atare fond, dênsa în mare parte s'a dechiarat a nu mai puté contribui și la un atare fond, și tot-odată a cerut transformarea fondului creat în 1877 în fond de pensiune: de sine se înțelege, că acest fond deși în stare bună, prea puțin va mai puté contribui și la ameliorarea dotațiunei preoțescĭ, decât dóră acordând împrumuturĭ, când vor fi a se cumpĕra realitățĭ pe séma bisericilor. cum s'a urmat și până acuma.

Ast-fel stând lucrul, nu ne rĕmâne decât sĕ facem și noi ceea ce au făcut și preoții altor confesiunĭ, și anume: sĕ creăm și noi fondurĭ speciale, în fiă-care parochiă, dér tot-odată sĕ sporim și pe cele esistente.

Trebue sĕ facem acésta nu numai pentru ameliorarea dotațiunei preoților și a învĕțătorilor noștri, și prin acésta pentru ușurarea poporului, măcar după timp, de unele sarcinĭ, dér și pentru că acele fondurĭ sĕ-i fiă și poporului de ajutor cu împrumuturĭ, în casurĭ de lipsă, ca sĕ nu fiă avisat la camătarnicĭ.

(Va urma)

SCIRILE ḌILEI.

— 30 Noemvre.

Baterea monetelor de 10 coróne. Ministrul de finanțe ungar face cunoscut, că monetăria de stat din Kremnitz de acum înainte va începe a bate monete de câte 10 coróne, însĕ de-ocamdată numai pe socotéla privaților.

—o—

Inaintărĭ în armata română. Pe ḍiua de ierĭ, aniversarea luărei Plevnei, s'au făcut mai multe înaintărĭ în armata română. Dintre ofițerii superiorĭ au fost înaintațĭ: D-l general de brigadă C. Pilat, actualul comandant al corpului 4 de armată, s'a înaintat la gradul de general de divisie, și s'a trecut ca comandant al corpului III la Galațĭ. D-l general de brigadă Iarca, comandantul divisiunei I la T.-Severin, s'a numit comandat al corpului IV dela Iașĭ. D-l colonel Comăneanu, comandantul regimentului 21 dorobanțĭ, s'a înaintat la gradul de general de brigadă și s'a numit comandantul divisiunei I. D-l colonel în reservă I. Cotrutz s'a numit general de brigadă în cadrele de reservă. D-l locot.-colonel Mareș, directorul scólei de aplicație de artilerie și geniu, s'a înaintat la gradul de colonel și s'a numit directorul arsenalului. D-l maior Grecescu, din artilerie, s'a înaintat la gradul de locot.-colonel și numit comandant al regimentului 6 de artilerie.

—o—

Direcțiunea intitutului de economii și credit „Sentinela" din Satul nou (lângă Panciova) a ales unanim de contabil pe d-l *Traian Marcu*, funcționar de bancă la „Victoria" din Arad. „Sentinela șĭ-a început activitatea în 9 Decemvre n. a. c.

„Felicitare" lui Banffy?

La corespondența din Deva publicată în nr. 263 al fóiei nóstre primim următórea întêmpinare:

Orăștiă, 11 Decemvre 1895.

In Nr. 263 al „Gazetei" mi-se atribue că eu pentru congregația comitatului Hunedórei convocată pe 16 l. c. așĭ fi insinuat o propunere: „...*sĕ se facă o adresă de mulțămire cătră baronul Bánffy* ca ministru-președinte, pentru că ar fi esoperat grațiarea condamnaților în procesul pentru Memorand". Ipsissima verba. D-l „Coresp."... este într'o rătăcire cardinală, vorbind de mulțămire. Décă pășesce d-l coresp. înaintea publicității apoi cu tot dreptul pot pretinde dela D-Sa, că cel puțin sĕ cunóscă cuprinsul unei propunerĭ, care o combate, nu numai sĕ dea cu bâta 'n baltă.

Decĭ sĕ ne 'nțelegem, D-le corespondent: Eu n'am făcut propunere de „mulțămire" deórece prin grațiare nu ni s'a împlinit încă nicĭ o aspirațiune justă națională orĭ politică, nu s'a îmbunătățit starea nóstră politică de loc. Ba și décă s'ar împlini pretensiunile nóstre, nicĭ atuncĭ n'am fi datorĭ cu „mulțămire", ci am puté numai „felicita" pe un ast-fel de ministru, care punêndu-se pe basa dreptului, ar face posibil ca buna înțelegere a diferitelor naționalitățĭ sĕ fiă realisată.

Când s'au grațiat condamnații, a trebuit sĕ *presupunem*, că acel act a fost un semn de schimbare în politica internă; a trebuit sĕ presupunem, că a sosit momentul inaugurării unei ținute mai *conciliante*, și din paș în paș se vor realisa unele și altele pretensiunĭ juste ale nóstre.

In acésta presupunere și pentru că actul de grațiare n'a fost perfect, deórece pe Dr. Valeriu Branisce, care tot din motive referitóre la Memorand a fost condamnat, — l'au uitat în temniță, am insinuat eu propunerea, că:

„Congregația comitatului Hunedóra, *presupunênd*, că actul de grațiare este un semn de-o politică mai conciliantă față de naționalitățĭ, și *sperând*, că guvernul apucând pe o cale justă, acésta cale *nu o va părăsi* nicĭ în viitor, și așa va conlucra la realisarea scopului măreț, ce póte avé un bărbat de stat al nostru, la înfrățirea și buna înțelegere a naționalităților, — *în acésta presupunere* și *nădejde*, îl felicită congregația pe d-l baron Bánffy ca ministru-president.

Considerând mai departe, că actul de grațiare nu este perfect, congregația îl rógă pe ministru-președinte, că Dr. Valeriu Branisce, care a fost *solidar* cu cei agrațiațĭ, sĕ fiă *solidar tractat și la eserciarea dreptului de grațiare*".

Propunerea mea déră are de basă o *presupunere*, care décă s'ar realisa, cred, că și d-l coresp. s'ar bucura, și décă eu am voit, că *prin adresa unui comitat* sĕ se dea esprimare acestei presupunerĭ și nădejde isvonite din actul de grațiare, încercând a influința în acest mod în favorul causei juste direcțiunea luată de guvern, — sunt convins, că am făcut un paș, care causei nóstre numai folosi ii póte; și ca Român și ca cive al statului.

Și décă *tóte comitatele* ar înainta o astfel de adresă, sunt convins, că guvernul vĕḍênd curentul puternic pentru o politică conciliantă, vĕḍênd, *că comitatele ca atarĭ*, și nu numai adunările și conferințele române, se interesézá de îmbunĕtățirea situațiunei politice prin împăcarea sinceră a naționalităților, décă ast-fel s'ar manifesta opiniunea publică generală: cred, ba sunt convins, că resultatul dorit nu ar întârḍia.

O astfel de acțiune am intenționat eu prin propunerea mea. Acésta o dovevesce textul *întreg*; și nu este corect a păși înaintea publicității cu o parte mancă a acelei propunerĭ, și a seduce orĭ cel puțin a incerca a seduce publicul, privitor la intențiunile mele.

Că nu am consultat cu nimenĭ dintre membrii congregații, e drept. Causa e: că din 130 de membrii nu vin nicĭ 3—4 la congregațiă, și așa nicĭ nu e prilegiŭ sĕ se facă ceva desbatere prealabilă ; — déră în casul acesta nicĭ n'a fost de lipsă, deórece este eschisă orĭ-ce îndoială, că intențiunea propunerii nu ar corĕspunde intereselor nóstre naționale și intereselor statului, patriei comune.

Că óre „se baséză pe dorința și voia membrilor românĭ" propunerea mea orĭ nu? nu sciu nicĭ eu, déră nu scie nicĭ d-l corespondent; deóre-ce d-sa încă nu e totalitatea membrilor. O sĕ vedem la congregațiă!

Este drept, că la înrîurința d lui Fr. Hosszu și încă a unui Dn. membru, cu ocasiunea congregației din 14 Octomvre a. c. am revocat acéstă propunere, déră întêmplându-se acésta în mod verbal se vede, că s'a dat uitării, și așa vĕd, că *acuma* s'a pus la desbatere.

De atuncĭ până aḍĭ m'am ocupat serios cu întrebarea, că óre d-l Fr. Hosszu are drept privitor la propunerea mea, orĭ eu am drept din motivele înșirate? și venind la convingerea, că propunerea, în modul cum am susținut'o, corespunde intereselor nóstre, trebue sĕ o susțin.

Trebue sĕ o susțin și pentru aceea, ca prin propunerea acésta sĕ se repareze și o greșélă a condamnaților grațiațĭ, carĭ atuncĭ când au umblat la colindate pe la ușile ministeriale, în bucuria lor nemărginită — nu pentru-că dór' s'a schimbat starea poporului nostru, ci pentru-că șĭ-au recâștigat libertatea — au uitat de tot de soțul lor solidar în luptă, și nicĭ unuia nu ia plesnit prin minte sĕ declare ministrului: D-le ministru! Ai uitat, că un soț al nostru în suferințe, carele încă este precum am fost și noi, victima luptei pentru drepturile nóstre naționale, a rĕmas și mai departe în *acele temnițe*, din carĭ eșirăm noi, tot pentru *aceleașĭ fapte*, ce am comis și noi! — Actul de grațiare, déră nu e perfect d-le Ministru! *noi toți*, ca unul am fost solidarĭ în lucrarea pentru binele poporului nostru și a patriei comune; sĕ cuvine dér sĕ fim solidar tractațĭ și la actul de grațiare. Pentru noi n'am cerut, și nu va cere nicĭ V. Branisce, déră cerem acum ca liberĭ noi pentru confratele nostru, în firma credință, că Majestatea Sa nu va face escepțiune între egalĭ... — Nu au ḍis; o ḍic eu acum în propunere.

Ce se ține de lupta „continuă și fórte resolută" susținută nu de aḍĭ de erĭ, de când m'am așeḍat eu aicĭ: — eu fără a „frunḍări" analele comitatului, o cred cu tótă recunoscința.

E trist numai, că nu s'a ajuns nicĭ un resultat, afară de conclusul, că statutul de consultare sĕ se edé și în limba română; care conclus, — fără a greși în contra modestiei — trebue sĕ amintesc, că în urma unei propunerĭ a mele s'a adus; — deși nicĭ atuncĭ nu m'am consultat prealabil cu d-l corespondent orĭ cu alțĭ d-nĭ membri.

Fiind risipițĭ prin tóte unghiurile comitatului, nu e posibil, ba nicĭ nu e de lipsă sĕ ne petrecem timpul cu sfaturĭ și conferințe multe, ci sĕ arătăm fiă-care ce putem; sĕ fiă intențiunea din inimă și consciința cea mai bună, căcĭ: errare hominis est.

Se întêmplă de greșesc și tocmai „con-

---

umeḍĭ ai copilei, îșĭ băgă apoi mâna în buzunar și dete micei sale prietine moneda dobândită într'un mod atât de minunat.

— „Ține, mititico! Am primit'o dela *bonita Madre*, și St. Fecióră nu se va mânia pe mine, décă o cheltuesc pentru însănĕtoșarea mamei tale..."

Chata fù atât de mișcată, încât nu avù timp nicĭ sĕ-i mulțuméscă ci alergă grabnic la farmaciă...

Morenito nu se duse decĭ la lupta cu taurii, dér avù totușĭ o ḍi plăcută, căcĭ mamei Chatei ii era mai bine și copila însașĭ îi adusese acéstă veste îmbucurătóre. Ea 'șĭ îmbrăcase de astă-dată cele mai bune haine și-șĭ înfipsese în frumosu-i pĕr negru douĕ rose roșii. Ei merseră, sĕ se preumble împreună pe țĕrmul Guadalquivirului sub pomii de portocale înflorițĭ. Când ajunserĕ la un loc umbros boltit de nisce mirțĭ înalțĭ, Chata îl îmbrățișă fără de veste și-i ḍise într'un ton simplu, dér nespus de duios: „Te quiero, companero! (Te iubesc, camerade!) și décă voescĭ, ne vom căsĕtori, când vei fi de 20 de anĭ..."

(Va urma.)

ducĕtorii“, și se ivesce câte-o ideă bună și prin căpățînile votașilor de rênd. Étă ce s'a întêmplat cu câte-va ḑile înaintea procesului Memorandului:

Un advocat fiind și el recercat pentru a primi apĕrarea óreșĭ-cărui acusat, s'a dechiarat că primesce. Acel advocat a primit cu mândriă recercarea, și avênd concepte serióse despre apĕrare, despre trebuințele unui apĕrător într'o astfel de causă măréță, i-a scris d-lui președinte al comitetului Dr. Rațiu, că: deóre-ce basa apĕrării și a situațiunei întregĭ este împrejurarea că: comitetul e representantul națiunei române întregĭ; acéstă afirmare altcum înaintea nóstră cunoscută, trebue sĕ o dovedim cu probe eclatante, față de negările procurorului. Decĭ sĕ recerce imediat ca președinte pe toțĭ deputații, carĭ au luat parte la conferința națională anterióră, ca fiă-care sĕ trimită câte-o declarațiă legalisată în numele cercului sĕu electoral, în care — décă consimte — sĕ declare că: cuprinsul Memorandului îl consideră de al sĕu, resp. al cercului sĕu, și rĕspândirea încă așa. Cu peste 200 de astfel de declarațiunĭ pășind apĕrarea în fața tribunalului, și dovedind cu aceste acte legalisate, că la porunca națiunei întregĭ, a 3 milióne de Românĭ, s'a făcut și rĕspândit Memorandul: ne putem închipui resultatul!

Va crede blândul și înțeleptul cetitor, că idea acestui apĕrător s'a primit cu alaiu și s'a telegrafat în ruptul capului pe la toțĭ deputații. Nicĭ vorbă, „nu s'a ivit necesitatea... deóre-ce nu esistă (??!) protocol despre conferință“... etc. i s'a rĕspuns. Din ce cause? e fórte ușor de gâcit... nu s'a născut în căpățînă de „conducĕtor“. — Numai ca pildă spuseiu povestea acésta adevĕrată.

In fine: frații membri românĭ numai *într'una sunt solidarĭ*, că: nu vin la congregațiă; prin urmare d-l corespondent nu pórte frică de spargerea solidarității; din contră haid' sĕ stricăm acea „solidaritate“.

Solidaritatea *adevĕrată* esistă într'aceea, că: *scopul e unul.* In detaiurĭ și modul de realisare pot fi diferințe.

Dr. Aurel Munteanu,
adv.

Am dat loc întêmpinării de mai sus în întregul ei. Nu putem însĕ sĕ nu facem observările nóstre față cu casul acesta de neînțelegere într'o cestiune de însemnătate principiară pentru noi.

Premitem, că corespondența, din numĕrul nostru de Marțĭ, care se ocupă cu propunerea d-lui A. Munteanu, a fost scrisă cu obiectivitate și cu tact, aducênd motive tarĭ în contra procedării acestuia și motivându-le în mod leal.

Cele mai tarĭ argumente ale corespondentului nostru a fost: 1. că la congregațiile anterióre însu-șĭ propunĕtorul Dr. A. Muntean a declarat, alăturĭ cu comembrii sĕi românĭ, că nu are și nu póte avé încredere în br. Bánffy. 2. că d-l Munteanu, în urma obiecțiunilor, ce i-le-au făcut unii membrii românĭ la congregația dela 14 Octomvre a. c., și-a revocat propunerea în decursul ședinței.

La punctul întâiŭ d-l A. Munteanu nu dă nicĭ un rĕspuns, prin urmare admite în tăcere, că într'adevĕr a declarat, că n'are și nu póte avé încredere în actualul-ministru-președinte.

La punctul al doilea d-l Munteanu spune, că revocarea a făcut'o în mod „verbal“, dér că *„se vede“* acésta revocare s'a dat uitării și așa érășĭ *„vede“* că acuma s'a pus la desbatere.

Ei bine, când vede acésta d-l Dr. A. Muntean, nu vede d-sa tot-odată în ce posițiă îl aduce atitudinea pasivă față cu darea în uitare a revocării sale verbale? Noi am crede, că pentru un bărbat consciu de fapta sa revocarea verbală orĭ în scris trebue sĕ aibă aceeașĭ consecență.

Dér d-l Munteanu ne spune, că de atuncĭ, adecă dela congregația din Octomvre, și pănă aḑĭ d-sa s'a gândit și s'a rĕsgândit asupra lucrului și a venit la convingerea, că trebue sĕ-șĭ susțină propunerea.

Aicĭ se impune întrebarea, că după ce, cum însușĭ mărturisesce, nu șĭ-a retras revocarea verbală, cum se potrivesce ca d-sa totușĭ sĕ se gândéscă mereu la susținerea propunerii sale? Orĭ dóră a prevĕḑut că se va da uitării revocarea sa verbală?

Și pe ce'șĭ baséză d-sa convingerea, că în modul cum a presentat propunerea sa, ea ar corespunde intereselor nóstre?

Nu cumva îi servesce ca temeiu neîncrederea ce a esprimat'o față cu politica baronului Banffy? Orĭ dóră se razimă pe fapta, ce-o constată în întîmpinarea sa, că „prin grațiare nu s'a împlinit încă nicĭ o aspirațiune justă națională orĭ politică, nu s'a îmbunătățit starea nóstră politică de loc?“

Nu, — ci d-l Munteanu ne spune, că se razimă numai pe *presupunerĭ* și *nădejdii,* pentru a căror motivare nu póte cita un singur fapt afară de acela al grațiării, despre care însușĭ susține, că „n'a îmbunătățit starea nóstră politică de loc“ și că peste acésta mai este și incomplectă.

Nu ne permite timpul și spațiul de a „analisa aḑĭ aceste propunerĭ“ și „nădejdii“, cu carĭ se înarméză optimismul d-lui A. Munteanu și cu carĭ se nutresce credința sa, că-i va succede a inaugura, prin propunerea sa, înșirată din nebăgare de sémă în ordinea de ḑi a congregației Devene dela 16 l. c., o acțiune a comitatelor „pentru îmbunătățirea situației politice prin împăcarea sinceră a naționalităților“. Dér îl întrebăm, că óre crede în serios, că cu „presupunerĭ“ și „nădejdii“ s'ar puté vre-odată dobêndi, ca Banffy sĕ-șĭ modifice programul sĕu politic, pentru care d-sa i-a votat neîncredere?

Și décă nu l'a putut felicita atuncĭ pe Banffy, „ca ministru-president“, când a enunciat în dietă, că scopul lui este crearea statului național-maghiar și că esecutarea legii de naționalitate o admite numai între marginele „caracterului național al statului“, cum l'ar puté felicita acuma, find-că, fiă la dorința lui orĭ nu, s'a curmat o mare nedreptate prin grațiarea condamnaților Memorandului, fără ca prin acésta sĕ se fi adus nicĭ cea mai mică îmbunătățire în situația nóstră politică?

Nu vede d-l Munteanu paradoxul în distincțiunea sa între „mulțămire“ și „felicitare“? Nu vede, că felicitare este mai mult ca mulțămire?

Felicitarea în casul de față, ni-o spune însușĭ, ar avé sĕ fiă esprimarea încrederei în presupusa „direcțiune conciliantă“ a d-lui Banffy „ca ministru-president“ față cu naționalitățile.

Cum s'ar puté uni acésta cu situațiunea reală și cu atitudinea Românilor și a d-lui A. Munteanu față cu politica distrugĕtóre a ministrului-president?

In fine am vré sĕ ne spună d. Munteanu, décă póte fi permis unui om politic a-șĭ întemeia o acțiune pe presupunerĭ și nădejdii deșerte? Numai de aceste invócă d-sa, căcĭ casul concret privitor la d-l Valeriu Branisce nu stă în nicĭ o legătură cu acțiunea, ce voiesce sĕ o inaugureze.

Prin urmare nu numai că nu putem aproba procederea d-lui Dr. A. Munteanu, dér o găsim chiar contrară intereselor nóstre naționale.

D-sa greșesce cumplit décă crede că într'o cestiune principiară atât de însemnată nu trebuia sĕ se consulte mai înainte cu frații sĕi. Orĭ cât s'ar provoca la bunele sale intențiunĭ, nu va puté scăpa de rĕspunderea, ce-o are ca Român față cu causa generală românéscă.

Presupunem și sperăm decĭ și noi la rêndul nostru, că d. Munteanu nu va sacrifica pentru amorul sĕu propriu interesul cel mare al conlucrării armonice între frațĭ și că va ținé sémă de admonițiunea lor, a căreia interpret a fost corespondentul nostru dela Deva.

Atâta pentru aḑĭ.

Din Bucovina.

Tipografia archiepiscopală; Adunarea fundatorilor.

— Decemvre 1895.

In Nrul 256 al „Gaz. Trans.“ am arătat, că adunarea generală a' fundatorilor era convocată pe ḑiua de 5 Dec. st. n. c. La órele $4^1/_2$ p. m. s'au și adunat în sala ședințelor din Residență delegații aleșĭ, dimpreună cu acei fundatorĭ, carĭ voiau sĕ participe singurĭ în persónă. Unii din fundatorĭ veniseră anume în persónă, ca prin votul lor sĕ nimicéscă conclusurile la cas când s'ar vedi unele și altele. Erau lucrurile întocmite bine și am dat de urma lor, dér fiind-că nu șĭ ajunse scopul, îi cruț de astă-dată și nu-i pun pe nume.

Adunarea se deschise din partea administratorului archidiecesei I. P. C. archimandritul Arcadie cu rugăciunea îndatinată după care vorbì despre importanța acestei adunărĭ. Al doilea vorbì administratorul tipografiei, avênd înaintea sa un vrav de acte, carĭ vor fi căutate, décă sunt cu față curată, séu nu. Vorbì administratorul tipografiei Calinescu mai o óră, dér delegații nu se speriase, sciind, că cu apă nu se întunecă mintea. — Atâta se scie, că guvernul la cele ce-a făcut consistorul privitor la renoirea concesiunii tipografiei nu rĕspunse nimic, ci închise tipografia.

Alt referent, păr. Bejan, rógă adunarea sĕ dea absolutoriu administratorului, voind așa sĕ scape pe administrator de orĭ și ce bănuélă și responsabilitate, dér nu-i succese. Se sculà — nu un preot dela sat, carĭ sunt nespălațĭ, cum ḑic domnii cei marĭ, — ci se sculase un archimandrit și arătà, că *domnii* cer pe nedrept dela fundatorĭ, ca ei sĕ abḑică la dreptul lor de-a controla. Cu multă elocință arătà archimandritul Repta, că acésta ar fi o *samovolniciă*, și cumcă causa trebue sever cercetată, ca sĕ se vadă ce s'a făcut cu banii. Sĕ fi vĕḑut apoi câteva fețe palide ca varul și fără pic de suflare, ci numai o ațintire prósta asupra acelora, carĭ au rătezat stupul.

Asta n'a fost destul, se mai sculà și profesorul Voiuțchi și nu tăcù nicĭ el, precum credeau domnii din comisiă, ci vorbì bine, par'că vorbia din inimile preoților dela țéră. Din vorbirea acestor doi se vedea rĕsvedit, că cele scrise prin gazete sunt adevĕrate, și, ca nu cumva sĕ li-se obiecteze, c'au fost prea lacșĭ, dau adevĕrul pe față.

Ce-i drept, replicà administratorul ḑicênd, că nu se miră, décă vorbesc gazetele și anume cele de peste Carpațĭ, — când chiar delegații nu voesc sĕ facă mușama, — așa ceva voi sĕ ḑică. Prin acésta însĕ revoltară bunul simț și obiectivitatea profesorului Eus. Popovicĭ, care frecându-șĭ mânile vorbia, și din gura lui eșia bob numĕrat, că ceea ce-a fost în „Gaz. Trans.“ este prea puțin, sunt multe altele. Ce sĕ facĭ, când aceștĭ trei corifei au vorbit, nu mai încape nicĭ o replică, sciu ei ce sciu, și noi nutrim firma speranță, că vor eși la ivélă póte nu tóte, căcĭ nu vor iscodi tóte, dér cel puțin o parte bună.

Voiau unii din comisia alésă ca sĕ pregătéscă materialul pentru acéstă adunare, ca fundatorii sĕ nu mai aibă nicĭ un drept mai mult și sĕ fiă banii lor ca asvêrlițĭ în baltă, sĕ dea colac și lumânare încă pe de-asupra, — dér nu li-a succes, căcĭ s'a ales o comisiune de ḑece inșĭ: Repta, Onciul, Popovicĭ Eus., Voiuțchi, Calinescu, Chiarinovicĭ, Martinovicĭ, Andriciuc, Eus. Ciuntuléc și — *horibile dictu* — Ioan Procopovicĭ. Lista acésta a format *dulcég popa*, așa se ḑice, și l'a pus pe Procopovicĭ, ca sĕ fiă de ajutor unuia din comitet, când ceialalțĭ membrii vor voi din pĕcate sĕ-l radă. Nu credem însĕ sĕ-șĭ ajute ceva, căcĭ archimandritul Repta, Popovicĭ Eus. și Voiuțchi au precisat deplin, că nu vor avé nicĭ o considerare, și adevĕrul va triumfa.

La constituirea comitetului s'a și documentat acésta alegêndu-se de președinte profesorul universitar D. Onciul și un fortal administrator al tipografiei, după cum se credea. Fundatorii rugară pe archim. Repta sĕ binevoéscă a pleda în comitet pentru interesele lor, îi și asigurà, că va face tot posibilul, sciind, că *pereat mundus, justitia fiat*, — și noi credem cuvintelor lui și în curênd vom și proba lumii, ce a fost.

S'au mai vorbit și altele, carĭ nu le-am putut afla, căcĭ dóră erau așa întocmite, ca cei nespălațĭ sĕ nu pótă trage cu urechea. Și acésta însĕ este destul și am deplină satisfacțiă, că chiar membrii din comisia alésă pentru pregătirea materialului sunt convinșĭ, că prin publicarea criticei asupra raportului II s'au făcut atențĭ de-a urmări cestiunea și vor afla ceea ce-au aflat de i-au indignat.

Călĕtorescu.

Invitare.

Comitetul arangiator al studenților dela gimn. român gr. or. și dela scólele comerciale superióre din loc invită cu tótă stima On. public român la *serata de încheere a scólei de dans*, ce se va ținé Sâmbăta viitóre 2 Decemvre st. v., în sala hotelului „central Nr. I.“ Inceputul la 8 óre séra.

Invitărĭ speciale nu se fac.

Brașov, 29 Nov. v. 1895.

Aurel Bogdan, cl. VIII gim. — *Afilon Popovicĭ,* cl. III com. sup.

DIVERSE.

Limba „Volapüc“, despre care în timpul din urmă se credea, că nu mai esistă, acum de curênd érășĭ a dat semne de viéță. Societatea „Volapüc“ din Belgia esistă încă și aḑĭ. Ea a dat și o dovadă despre esistența și despre aceea, că e încă în stare de a trăi, arangiând în Courtray (în Flandria vestică) a esposițiă mare de cărțĭ, piese musicale și corespondențe de tot felul, carĭ tóte erau scrise în limba „Volapüc.“

Literatură.

A apărut: **Carte de cetire pentru clasa IV gimnasială, reală și pentru scólele superióre de fete,** de *Virgil Onițiu*, directorul gimnasiului român din Brașov. Editura Librăriei *Nicolea I. Ciurcu*, Brașov. Format mare 8⁰ de 223 pag. Prețul 1 fl. 30 cr. — Opul acesta este o continuare a Cărții de cetire pentru cl. III gimnasială scrisă de acelașĭ autor, — o carte mult aprețiată în tóte cercurile pedagogice. Cu atât mai favorabil are sĕ fiă aprețiat, de sigur, noul op apărut acum, care în literatura pedagogică română se presentă ca o lucrare fórte de valóre. In partea primă opul e însoțit de-o prefață lungă, în care se cuprind instrucțiunĭ prețióse cu privire la modul, cum sunt a se propune în scólă singuratice piese. Urméză apoi 5 poeme epice din cele mai alese, 20 descripțiunĭ și narațiunĭ de diferițĭ autorĭ distinșĭ, ér la urmă un adaus cu o bogată colecțiune de modelurĭ și instrucțiunĭ retorice, stilistice etc.

*

Povestirĭ de *Petra-Petrescu* à 80 cr. francate. De vêndare la administrația nóstră.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**
Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Cursul pietei Brașov.

Din 12 Decemvre 1895.

Bancnote rom.	Cump.	9.50	Vênd.	9.52
Argint român.	Cump.	9.46	Vênd.	9.50
Napoleon-d'orĭ	Cump.	9.58	Vênd.	9.61
Galbenĭ	Cump.	5.65	Vênd.	5.70
Ruble rusescĭ	Cump.	128.½	Vênd.	—.—
Lire turcescĭ	Cump.	10.78	Vênd.	—.—
Mărcĭ germane	Cump.	58.70	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%		100.75	Vênd.	101.—

Cursul la bursa din Viena.

Din 10 Decemvre 1895.

Renta ung. de aur 4%	121.70
Renta de coróne ung. 4%	98.75
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½%	124.75
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	101.40
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	121.—
Bonurĭ rurale ungare 4%	94.—
Bonurĭ rurale croate-slavone	98.—
Imprum. ung. cu premii	152.75
Losurĭ pentru reg. Tisei și Segedin.	141.—
Renta de hârtie austr.	100.45
Renta de argint austr.	100.45
Renta de aur austr.	121.65
Losurĭ din 860	148.50
Acții de ale Băncei austro ungară.	1022.—
Acții de-ale Băncei ung. de credit.	437.—
Acții de-ale Băncei austr. de credit.	371.75
Napoleondorĭ	9.66½
Mărcĭ imperiale germane	59.55
London vista	121.80
Paris vista	48 22½
Rente de coróne austr. 4%	100.—
Note italiene	45.—

Numere singuratice à 5 cr. se potŭ cumpĕra în din „Gazeta Transilvaniei“ librăria **Nicolae Ciurcu.**

Sosirea și plecarea trenurilor în Brașov.

Sosirea trenurilor în Brașov:

1. Dela Pesta la Brașov:

Tr. accelerat: — óre — m. diminéța.
Trenul de persóne: 8 óre diminéța.
Trenul accel.: 2 óre 9 min. după am.
Trenul mixt: 10 óre 25 minute séra.

2. Dela Bucurescĭ la Brașov:

Trenul accel: 2 óre 18 min. după am.
Trenul mixt: 5 óre 20 m. după amédĭ.
Trenul de persóne: 9 óre 8 minute séra.
Trenul accel.: — óre — minute séra.

3. Dela Zĕrnescĭ la Brașov: (Gara Bartolomeiu.)

Trenul mixt: 7 óre 36 min. diminéța.
Trenul mixt: 1 óră 29 min. după am.
Trenul mixt: 0 óre — min. séra.

4. Dela Ch.-Oșorheiu la Brașov.

Trenul de pers.: 8 óre 15 min. dimin.
Trenul de persóne: 1 óră 46 m. d. am.
Trenul mixt: 7 óre 12 min. séra.

5. Dela Sinaia la Brașov*)

Trenul de persóne 7 óre 40 m. dim.

Plecarea trenurilor din Braș.

1. Dela Brașov la Pesta

Trenul mixt: 5 óre 8 min. diminéța.
Trenul accel.: 2 óre 45 min. după am.
Trenul de persóne: 7 óre 43 min. séra.
Tr. accelerat: — óre — min. séra.

2. Dela Brașov la Bucuresci:

Trenul de pers.: 3 óre 55 min. dimin.
Tr. accelerat: — óre — m. dimin.
Trenul mixt: 11 óre înainte de amédĭ.
Trenul accel.: 2 óre 19 min. după am.

3. Dela Brașov la Zĕrnescĭ. (Gara Bartolomeiu.)

Trenul mixt: 8 óre 35 min. diminéța.
„ „ 4 „ 55 m. după am.
Trenul mixt: 0 óre — min. séra.

4. Dela Brașov la Ch.-Oșorheiu.

Trenul de persóne: 3 óre 1 după am.
Trenul mixt: 8 óre 50 minute dimin.
Trenul de pers.: 5 óre 20 min. dimin.

5. Dela Brașov la Sinaia*)

Trenul de persóne 6 óre 40 min. séra.

*) Acest tren circuléză numai Joia Dumineca și la sĕrbătorĭ.

Tipografia A. Mureșianu, Brașov.